

taling noget tidligere i fyringssæsonen, end det er muligt efter den nugældende ordning. Herved har man også lagt vægt på den interesse, der knytter sig til, at brændslet hjemtages jævnt gennem fyringssæsonen, således at importen ikke hæmmes af overfyldte lagre. Det foreslås derfor, at begyndelsestidspunktet for den nævnte opsamlingsperiode rykkes frem fra 1. december til 1. oktober, jfr. ændringen til § 15, stk. 9, og at ændringen får virkning allerede i indeværende understøttelsesår.

For så vidt angår den foreslåede ændring af refusionsbestemmelsen i § 13, stk. 7, bemærkes, at den særlige refusion til visse kasser til delvis dækning af deres udgifter til brændselshjælp udredes af staten ganske på samme måde, som det er tilfældet med den særlige refusion til de pågældende kassers udgifter til børne- og forsørgertilæg. Det fremgår af § 13, stk. 7, at statens til-

skud til de sidstnævnte tillæg for en trediedels vedkommende refunderes statskassen på følgende måde: $\frac{7}{10}$ af refusionsbeløbet fordeles på landets kommuner efter reglerne i arbejdsløshedslovens afsnit V, medens de $\frac{3}{10}$ udredes af den fælleskommunale udligningsfond. En tilsvarende fordelingsregel er ikke indføjet, for så vidt angår statens tilskud til brændselshjælp ydet af hovedforbringeren. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at det ved brændselshjælpens indføjeelse i loven var tanken at anvende samme byrdefordeling mellem de offentlige kasser, som gælder for statens tilskud til børne- og forsørgertilæg. Ved den foreslåede ændring af § 13, stk. 7, tydeliggøres dette, samt d'ig med at reglen bringes i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse, for så vidt angår fortsættelseskassernes brændselshjælp, jfr. § 19, stk. 9.